

УДК 316

Матвійчук О.А. ст. гр. -304

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича

ЛІДЕРСТВО, ЯК БАГАТОГРАННЕ ПОНЯТТЯ

Науковий керівник: к.ф.н., професор Довгань А.О.

Лідерство є багатогранним поняттям. При його розгляді, слід взяти до уваги характер самого лідера, взаємозв'язок між лідером і його прибічниками, а також конкретну ситуацію, в яких лідерство здійснюється. Ці моменти безпосередньо відбиті у вигляді лідерства великої людини, служителя, торговця і пожежника.

Лідерство великої людини, подібно до Мартіна Лютера Кінга, відрізняє власне бачення дійсності. У них "є мрія", заради здійснення якої вони нерідко прагнуть змінити політичну систему. Для розуміння цієї форми лідерства необхідно знати особисті якості людини, яка направляє своїх прибічників. Лідер визначає характер того, що відбувається, його темп, формує політичну проблему.

Образ служителя засвоює той політик, який прагне виступати в ролі виразника інтересів своїх прибічників.

Для лідера-торговця важлива здатність переконати. Як помітив Гарі Трумен: "Суть влади президента в тому, щоб об'єднати людей і спробувати переконати їх робити те, що вони повинні робити без жодного переконання". В цьому випадку лідерство ґрунтується на взаєморозумінні, які лідер встановлює зі своїми виборцями. Підкреслене значення набувають здібності самого лідера і та стратегія, до якої він прибігає, щоб добитися підтримки своєї політики і її здійснення. Лідери-пожежники, відгукуються на породжені ситуацією події і проблеми. Насущні вимоги моменту визначають їх дії.

Якщо звернутися до дослідження діяльності національних політичних лідерів у сфері зовнішньої політики, то прояви лідерства є набагато складнішими. Якщо тільки ці лідери не займають позицію повного ізоляціонізму, вони вимушені грати роль посередників між своїми прибічниками і керівниками інших націй і міжнародних організацій. Ці політичні діячі є учасниками подвійної гри - на рівні внутрішньої політики і на рівні дипломатії. Результати і хід переговорів на дипломатичному рівні вимагають схвалення на рівні внутрішньої політики, а то, чого хочуть прибічники, визначає предмет переговорів на дипломатичному рівні. Лідер повинен зосереджувати увагу не лише на своїх прибічниках і керівниках іншої країни, але також чуйно реагувати на очікування, потреби і представлення, які можуть бути у впливової частини політичних прибічників в іншій країні, а також на те, яким чином його конкретний зв'язок з лідером однієї країни вписується в міжнародну політику і уся систему міждержавних відносин.

Маючи деяке уявлення про те, що може влаштувати громадськість іншої країни, лідер може працювати з керівниками цієї країни, щоб формувати політику, вигідну для внутрішніх сил в обох країнах. Лідери отримують більше шансів для того, щоб зрозуміти, наскільки далеко у своїх планах вони можуть розраховувати на політичних діячів іншої країни і які політичні альтернативи або конкретні дії можуть знайти там підтримку. Політичні діячі додають масу зусиль, так, М. Горбачов на самому початку правління своєї адміністрації зробив серію зовнішньополітичних ініціатив, спрямованих на стабілізацію положення на міжнародній арені, з тим, щоб мати можливість сконцентрувати увагу на змінах, які необхідно було здійснити у внутрішній політиці. А Р. Рейган збільшив військові витрати, щоб вести переговори з Радянським Союзом з позиції сили.